

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2014r.,

sprawy **M. B.**

skazanego z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 148§1 k.k. i art. 157§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego, od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 12 września 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 maja 2013 r.

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący, wbrew deklaracjom z k.7 uzasadnienia kasacji, tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, którego miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowane są one przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Skarżący w apelacji stawiał zresztą zarzut związany z błędem w ustaleniach faktycznych. Podkreślić trzeba, że formułując zarzuty kasacyjne, obrona w trzech podpunktach ponownie odwołuje się do wadliwych „ustaleń” dokonanych przez Sąd, a więc nadal pozostaje w sferze kwestionowania ustaleń faktycznych.

Ustosunkowując się bezpośrednio do podniesionych w pkt I kasacji zarzutów zauważyć wypada, że w apelacji, obrona wskazała zarzuty naruszenia w zasadzie tych samych przepisów procesowych, a zatem ponowne ich przedstawienie na etapie postępowania kasacyjnego jest niedopuszczalne, gdyż postępowanie to nie ma charakteru instancyjnego.

Mając zatem na uwadze wskazane powyżej okoliczności, stwierdzić należy jedynie, że:

- naruszenie art. 4 k.p.k. (zasada bezstronności) nie może stanowić samodzielnej podstawy kasacyjnej, gdyż w tym przepisie sformułowano jedną z zasad generalnych rządzących procesem karnym, która to zasada znajduje następnie konkretyzację w części szczegółowej kodeksu. Treścią zarzutu może stać się jedynie naruszenie tych konkretnych, szczegółowo wskazanych przepisów, nie zaś zasady generalnej,

- art. 5§1 k.p.k. jest całkowicie chybiony w sytuacji, gdy oba Sądy rozstrzygające sprawę nie wypowiadały się co do winy skazanego inaczej niż poprzez wydanie wyroków w sprawie,

- art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd,

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca,

- art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed Sądem II instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu.

Obrona podjęła próbę powiązania stawianych w kasacji zarzutów z przebiegiem postępowania odwoławczego, powołując jako naruszony również przepis art. 458 k.p.k. Powołanie tego przepisu nie jest jednak w stanie podważyć

żadnej z powyższych tez i spowodować, że przywołane powyżej przepisy mógł naruszyć Sąd prowadzący niniejszą sprawę w toku postępowania odwoławczego.

W tej sytuacji jedynie podniesienie naruszenia art. 433§1 i 2 k.p.k. może być potraktowane jako spełniające merytoryczne wymogi zarzutu stawianego kasacji. I ten zarzut nie jest jednak zasadny. Obrona nie wskazuje bowiem żadnych zarzutów podniesionych w apelacji, do których nie ustosunkował się Sąd Apelacyjny, poprzestając w tym zakresie na powtórzeniu prezentowanej przez siebie linii obrony.

W ocenie Sądu Najwyższego uzasadnienie wyroku sporządzone przez Sąd Odwoławczy jest wnikliwe i zawiera ustosunkowanie się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji.

W tej sytuacji, żaden ze wskazanych przez skarżącego przepisów nie mógł zostać uznany za naruszony podczas procedowania przed Sądem Apelacyjnym, a tym samym zarzut podniesiony w kasacji nie jest zasadny.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.